

Egyiket sem.

(Gróf Széchenyi Istvántól.)

Csak minap azt jegyzé meg egy valóban szeretetre méltó honi hölgy, hogy politikai szereplésében, most kivált, mióta hivatalba léptem, vagy az egyik részt, a kormányt lennék megcsalni kénytelen, vagy a másikat, a hazát; s e szerint, mert ez tisztán állna előtte, Istenért kér: csak a szegény hazát ne csaljam meg!

Szintén megesett szívem e derék honi hölgy hazaszerető aggodalmain s ünnepélyesen meg is ígérém neki — mi, ugy látszott, némileg megnyugtatót őt — ne féljen, bizzék bennem, mert semmiesetre jó magyar hazánkat megcsalni nem fognám.

Egyszerű anekdota biz az egész; de azért mégis több világot derít politikánk tömkeleges mezejére, mint az ember legelső pillanatra gondolná. Mert hiszen nemcsak a most felhozott bájteli magyar dáma gondolkozik így jó magyar fiskálisként, hogy t. i. amit egy szomszéd nyer, azt a másik veszti és e szerint per analogiam az, ki a kormány érdekében tesz, hazát csal, ennek pedig egyedül kormánycsalás által használhatni; nem bizony, nem egyedül a honnak most érintett annyira ígésző leánya látja a dolgokat így világban; de az ellenzéki táborban, melyet tökéletesen ismerek, meg kell vallani, bármennyire hihetetlennek látszassék is a dolog, valóban ez azon nézet, mely vastagabb vagy gyengébb árnyéklatokban igazán vagy tetteve praevaleál.

Már pedig, ha nagyon jól illik is egy fiatal honimádó hölgy ajkai közt eféle féltékenységi kis képtelenség, azért bizony mégis oly kimondhatlan abszurdum az, ha férfiak velejében is rejlik, melyen kénytelenül a legnagyobb szomoruságba süllyed a becsületes ember. Mert ha igaz lenne, mihez képest csak eféle cselcsalások által lehetne használni

az egyik vagy másik résznek, az annak volna jele, hogy a kormány és nemzet közt oly gyűlöletes, sőt oly átkozott viszony létezik, mely szinte csak haramiák és méregkeverők közt képzelhető.

Ez pedig csupa rémkép, méltóztassanak elhinni, csupa ellenzéki rémkép, mely egyedül gyermekek, vagy ezeket fel-tüzelő ármányfiak koncepcziójában ütheti fel fészkrét.

„Nem fogom biz én meg csalni a hazát, jó angyalom, de a kormányt sem; hanem éppen az által gondolok mind a két résznek egy kis hasznot tán hajthatni, ha, mennyire csekély tehetségemben áll, mind a két részt érdekére iparkodandom figyelmeztetni, mely filozófiai tapintattal felfogva, bizony Isten úgy fut egybe, mintha volna egy“; így válszolék— mert a kis anekdota még nincs bevégezve — mire a bűvös kis Méltóság viszont így:

„S tudja, mi lesz sorsa? Megmondom: Sem odafennt, sem idelent nem fognak Önnek hinni!“

Ej be sok esze van ezen asszonynak, gondolám magamban, mert többet-kevesebbet ez alkalmasint tán így fog történni.

Ámde ez soha nem lesz az „Én“ hibám s azért nem tántorit!

Széchenyi aranyigéiből.

A *középszerűség* nem egyéb, mint hiánya akár isteni, akár ördögi erőnek, tehát gyöngeség és ür. Jóban megbocsáthatlan, rosztban nevetséges. Azért én csakis a biztos jó embert szeretem, aki nem véletlenül, *vagy alkalom hiánya miatt maradt meg jónak.*

*

Mindent tanulni kell, azt is, miként kell saját elveit az életben követni. Ha nem akarjuk csalni önmagunkat, be kell vallanunk, *hogy az imádkozás csak annyiban szent cselekedet, amennyiben tettekre edz, szenvedélyünket tisztítja s fékezi és így a léleknek azt az önállóságot és emelkedettséget szerzi meg, amely egyedül képesíti arra, hogy Istenhez fordulhasson, színe magaslatáig felszállhasson.*

Széchenyi emléke ápolására alakult bizottság ügyköre.

Széchenyi szellemének és hagyományainak ápolása.
Eszméi terjesztése. Összes művei népszerű kiadására a talaj-
nak a társadalom minden rétegében előkészítése.

A magyarfaj védelme.

A keresztény szellem erősítése.

Az őszinteség és igazmondás ápolása.

A hazafiság ébresztése keresztény szellemben.

Egyetértés fokozása minden keresztény vallásfelekezet
között.

A becsület és tisztesség törvényeinek oltalma, végre-
hajtása.

Ezekre az ifjuság megnyerése és nevelése.

A Széchenyi emlékéért alakult bizottság nézeteit a Buda
és Vidékében (Keresztények Lapja) tolmácsolja és terjeszti,
mely lap a bizottság hivatalos közlönye is. Érdekében áll
tehát minden tagnak, hogy a Széchenyi-tisztelet lapja minél
szélesebb körben olvasottabb legyen és meggyökeredzék.

